

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/842. számú

törvényjavaslat

**a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvénynek
a vállalkozói „körbetartozások” mérséklése céljából történő
módosításáról**

**Előadó: Dr. Petrétei József
igazságügyi és rendészeti
miniszter**

Budapest, 2006. augusztus

2006. évi ... törvény

a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvénynek a vállalkozói „körbetartozások” mérséklése céljából történő módosításáról

1. §

A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 63. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (6) és (7) bekezdés számozása (7) és (8) bekezdésre változik:

„(6) A hatósági igazolásban meg kell jelölni, hogy azt „közbeszerzési eljárásban való felhasználás céljára” állították ki, a közbeszerzési eljárás ajánlatkérőjének, tárgyának megjelölése nélkül.”

2. §

A Kbt. 96. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az eredményhirdetés során az ajánlatkérő köteles ismertetni a 93. § (2) bekezdése szerinti összegezésben foglalt adatokat. Az írásbeli összegezést az eredményhirdetésen jelen levő ajánlattevőknek át kell adni, a távollevő ajánlattevőknek pedig az eredményhirdetés napján, az eredményhirdetést követően haladéktalanul telefaxon vagy elektronikus úton meg kell küldeni. Ha az ajánlattevő nem adta meg elektronikus levélcímét vagy telefaxon való elérhetőségét, részére az írásbeli összegezést az eredményhirdetés napján postai úton kell feladni.”

3. §

A Kbt. 118. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A részvételi szakasz eredményhirdetése során az ajánlatkérő köteles ismertetni a 116. § (2) bekezdése szerinti összegezésben foglalt adatokat. Az írásbeli összegezést az eredményhirdetésen jelen levő jelentkezőknek át kell adni, a távollevő jelentkezőknek pedig az eredményhirdetés napján, az eredményhirdetést követően haladéktalanul telefaxon vagy elektronikus úton meg kell küldeni. Ha a részvételre jelentkező nem adta meg elektronikus levélcímét vagy telefaxon való elérhetőségét, részére az írásbeli összegezést az eredményhirdetés napján postai úton kell feladni.”

4. §

A Kbt. 305. §-a a következő (3)–(12) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az ajánlattevőként szerződő fél köteles az alvállalkozónak a vele fennálló szerződésben meghatározott módon és tartalommal való teljesítésétől számítva a szerződésben meghatározott időpontban, de legkésőbb az (1) bekezdés szerinti határidő után nyolc nappal az ellenszolgáltatást teljesíteni.

(4) Az ajánlattevőként szerződő fél által igazolt szerződés szerű teljesítés esetén, a (3) bekezdés szerinti nyolc napos határidő eredménytelen elteltét követően az alvállalkozó azonnali beszedési megbízást nyújthat be az ajánlattevőként szerződő fél pénzforgalmi bankszámlája terhére.

(5) Amennyiben az ajánlattevőként szerződő fél belföldi pénzforgalmi bankszámlával nem rendelkezik, az alvállalkozóval való szerződéskötéskor más módon (így különösen visszavonhatatlan okmányos meghitelezéssel, bankgaranciával) kell biztosítania, hogy az alvállalkozó az ajánlattevőként szerződő fél által igazolt szerződés szerű teljesítés esetén, a (3) bekezdés szerinti nyolc napos határidő eredménytelen elteltét követően a teljesítés ellenértékéhez jusson.

(6) Amennyiben az alvállalkozó teljesítésének ellenértéke a külön jogszabályban meghatározott értékhatárt meghaladja, az ajánlattevőként szerződő félnek az alvállalkozóval való szerződéskötéskor biztosítania kell, hogy az alvállalkozónak visszavonhatatlan okmányos meghitelezés álljon rendelkezésére annak biztosítására, hogy az ajánlattevőként szerződő fél által igazolt szerződés szerű teljesítés esetén, a (3) bekezdés szerinti nyolc napos határidő eredménytelen elteltét követően a teljesítés ellenértékéhez jut. Amennyiben az ajánlattevőként szerződő fél az okmányos meghitelezést biztosítja, az azonnali beszedési megbízásra vonatkozó rendelkezések nem alkalmazandók.

(7) Az alvállalkozó köteles a teljesítési segédnek a vele fennálló szerződésben meghatározott módon és tartalommal való teljesítésétől számítva a szerződésben meghatározott időpontban, de legkésőbb az (1) bekezdés szerinti határidő után tizenhat nappal az ellenszolgáltatást teljesíteni.

(8) Az alvállalkozó által igazolt szerződés szerű teljesítés esetén, a (7) bekezdés szerinti tizenhat napos határidő eredménytelen elteltét követően a teljesítési segéd azonnali beszedési megbízást nyújthat be az alvállalkozó pénzforgalmi bankszámlája terhére.

(9) A teljesítési segéd jogaira és az alvállalkozó kötelezettségeire az (5) és (6) bekezdés megfelelően alkalmazandó azzal, hogy a (3) bekezdés szerinti nyolc napos határidő alatt a (7) bekezdés szerinti tizenhat napos határidő értendő.

(10) A (4)–(6) és (8)–(9) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandóak, amennyiben az ajánlattevőként szerződő fél nem a 22. § (1) bekezdése szerinti ajánlatkérővel szerződött.

(11) Az ajánlatkérő az alvállalkozó, illetve a teljesítési segéd kérésére az ajánlattevő szerződés szerű teljesítése esetén igazolja, hogy az (1) bekezdés szerinti határidő mikor áll be.

(12) Az azonnali beszedési megbízás, az (5) bekezdés szerinti jog, valamint az okmányos meghitelezés érvényesítésének feltétele a következők benyújtása:

a) a kötelezett által a jogosult részére kiállított eredeti nyilatkozat, amely igazolja a szerződés szerű teljesítést, és megjelöli, hogy a szerződés szerű teljesítés milyen időpontban, milyen ellenérték tekintetében állt be (teljesítési nyilatkozat), a (2) bekezdés szerinti esetben megjelölve az ellenszolgáltatás teljesítésének határidejét,

b) a (2) bekezdés szerinti eset kivételével a (11) bekezdés szerinti igazolás,

c) a teljesítésről kiállított számla, és

d) a jogosult nyilatkozata arról, hogy a teljesítés ellenértékét nem kapta meg.”

5. §

A Kbt. 404. §-ának (2) bekezdése a következő *e*) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy rendeletben szabályozza]

„*e*) azt a szerződési értékhatárt, amely felett az ajánlattevőként szerződő félnek az alvállalkozóval, illetve az alvállalkozónak a teljesítési segéddel való szerződéskötéskor biztosítania kell, hogy az alvállalkozónak, illetve a teljesítési segédnek okmányos meghitelezés álljon rendelkezésére a teljesítése ellenértékének biztosítására.”

6. §

(1) E törvény a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépése után megkezdett közbeszerzésekre kell alkalmazni.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Kbt. 12. §-ának (2) bekezdésében az „*f*)-*h*) pontja” szövegrész helyébe az „*f*) és *h*) pontja” szövegrész, a 70. §-ának (2) bekezdésében, valamint 71. §-ának (3) bekezdésében a „63. § (1)–(6) bekezdése” szövegrész helyébe „63. § (1)–(7) bekezdése” szövegrész, a 88. §-a (1) bekezdésének *g*) pontjában a „(86. § (3) bekezdése)” szövegrész helyébe a „[86. § (4) bekezdése]” szövegrész, a 104. §-ának (2) bekezdésében, valamint 105. §-ának (3) bekezdésében a „63. § (1)–(6) bekezdése” szövegrész helyébe „63. § (1)–(7) bekezdése” szövegrész, a 133. §-ának (2) bekezdésében a „a 60. § (3) bekezdésében” szövegrész helyébe „a 60. § (5) bekezdésében”, 147. §-ának (1) bekezdésében a „kivéve a (2) és a (4) bekezdésben” szövegrész helyébe a „kivéve a (2) és az (5) bekezdésben” szövegrész, a 148. §-ának (2) bekezdésében a „147. § (4) bekezdése” szövegrész helyébe a „147. § (5) bekezdése” szövegrész, a 151. §-a (9) bekezdésének második mondatában a „90. § (2) bekezdése” szövegrész helyébe a „90. § (2)–(4) bekezdése” szövegrész, a 296. §-ának *j*) pontjában a „243. § (2) bekezdése” szövegrész helyébe a „243. § *b*) pontja” szövegrész, a 296. §-ának *k*) pontjában a „243. § (3) bekezdésében” szövegrész helyébe a „243. § *c*) pontjában” szövegrész lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Kbt. 11. §-ának (5) bekezdésében a „külön jogszabály szerint” szövegrész, a 102. §-ának (6) bekezdése, a 257. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja, a 285. §-ának (1) bekezdésében és 286. §-ának (1) bekezdésében a „, a 284. § (4) bekezdése pedig alkalmazható” szövegrész, a 249. §-ának (1) bekezdésében és 278. §-ának (1) bekezdésében az „, illetőleg elektronikus változatában” szövegrész, valamint a 379. §-a (1) bekezdésének *j*) pontjában az „, illetőleg elektronikus változatának” szövegrész.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

1.) A közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződésben foglaltak teljesítése érdekében a nyertes ajánlattevő – adott esetben fővállalkozóként eljárva – számos mikro-, kis- és középvállalkozást von be a szerződés szerinti feladatok megvalósításába. A közpénzből megvalósuló beruházások és beszerzések esetében azonban ezeket a (gyakran likviditási gondokkal is küszködő) cégeket nem illetik meg a nyertes ajánlattevővel szemben olyan jogi garanciák, amelyeket az előbbi a közbeszerzési eljárás ajánlatkérőjével szemben – a Kbt. 305. §-ának szabályai szerint – érvényesíthet.

Az alvállalkozók jogi pozíciójának megerősítése az ún. nyertes ajánlattevő (fővállalkozó) fizetési fegyelmének javítását eredményezheti. Ebből kiindulva a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvénynek a vállalkozói „körbetartozások” mérséklése céljából történő módosításáról szóló törvényjavaslat (a továbbiakban: Javaslat) annak a megteremtésére irányul, hogy a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés teljesítésébe alvállalkozóként bevont személyt hasonló jogok illessék meg a nyertes ajánlattevővel (fővállalkozóval) szemben, mint amelyek a nyertes ajánlattevőt a hatályos szabályok szerint az ajánlatkérővel szemben megilletik.

Egyrészt a módosítás végső *határidőt* ír elő az ellenszolgáltatásnak a nyertes ajánlattevő (fővállalkozó) által az alvállalkozó részére történő teljesítésére, másrészt kiterjeszti az *inkasszójogot*, vagyis az azonnali beszedési megbízás alkalmazásának lehetőségét az ajánlattevő és az alvállalkozó egymás közötti viszonyára. Jogszabályban meghatározott szerződési értékhatár felett nem inkasszójog áll az alvállalkozó rendelkezésére, hanem az ajánlattevőnek azt kell biztosítania, hogy az alvállalkozónak *okmányos meghitelezés (akkreditív)* biztosítsa a követelését. Az új szabályozás hatálya nem csupán a közbeszerzés értékének 10%-át meghaladó mértékben igénybevett alvállalkozókra terjedne ki, hanem valamennyi alvállalkozóra.

A Javaslat alapelve az, hogy a fővállalkozó és az alvállalkozó továbbra is a szerződési szabadság elve alapján határozhatja meg az ellenszolgáltatás teljesítésének határidejét, ám ha a fővállalkozó és az alvállalkozó is szerződésszerűen teljesített, és az ajánlatkérő teljesítési határideje lejárt, nincs alapja annak, hogy a pénzt a fővállalkozó az alvállalkozóktól visszatartsa.

A Javaslat a szabályozás hatályát kiterjeszti az ún. láncszerű tartozásokra is, vagyis azokra az esetekre, amikor az alvállalkozó – a Kbt. szabályaival összhangban – teljesítési segédet vesz igénybe a nyertes ajánlattevő által vele, a közbeszerzési eljárás alapján kötött szerződéshez kapcsolódóan kötött szerződés teljesítéséhez. A javasolt módosítás a szerződés teljesítésében esetleg közreműködő teljesítési segédek helyzetének megerősítése érdekében a teljesítési segédeket ugyanolyan jogokkal ruházza fel az alvállalkozókkal szemben, mint amilyen jogokat az alvállalkozók a fővállalkozóval szemben szereznek. A Javaslat tehát az alvállalkozók számára is végső határidőt állapít meg az ellenszolgáltatás teljesítésére, illetve biztosítja az azonnali beszedési megbízás alvállalkozóval szembeni benyújtásának jogát az ellenszolgáltatásnak az igazolt szerződésszerű teljesítés ellenére történő visszatartása esetére. A Javaslat továbbá – az ajánlattevő számára előírt kötelezettséghez hasonlóan – meghatározott esetekben az alvállalkozók számára előírja az akkreditív alkalmazását.

A Javaslat a már megkötött szerződéses viszonyokba ugyanakkor nem kíván beavatkozni, a javasolt módosítások a jövőben keletkező esetleges problémákra, vagyis a módosítás hatálybalépése után lefolytatott közbeszerzési eljárások alapján megkötött szerződések teljesítése során fellépő fizetési nehézségekre próbálnak megoldást nyújtani.

2.) A Javaslat továbbá módosítani javasolja az írásbeli összegezésnek az eredményhirdetésen jelen nem lévő ajánlattevőknek történő megküldésére vonatkozó rendelkezést (kimondva, hogy még az eredményhirdetés napján, faxon vagy elektronikus úton kell megküldeni az összegezést), valamint az ajánlattevők és egyben a hatóság adminisztratív terheinek csökkentése érdekében – megteremti a törvényi alapját annak, hogy az egyes kizáró okokkal kapcsolatos tényeket, adatokat nyilvántartó hatóság által kiállított igazolást az ajánlattevő több közbeszerzési eljárásban is felhasználhassa.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A § a Kbt. 63. §-át egy új (6) bekezdéssel javasolja kiegészíteni, és annak kimondására irányul, hogy az egyes kizáró okokkal kapcsolatos tényeket, adatokat nyilvántartó hatóság által kiállított igazoláson csak azt kell feltüntetni, hogy közbeszerzési eljárásban való felhasználás céljából állították ki, azt azonban nem, hogy mely ajánlatkérő által és milyen tárgyban indított közbeszerzési eljárásban történő felhasználásra. Tekintettel arra, hogy a Kbt. 20. §-ának (3) bekezdése alapján a közbeszerzési eljárásokban nem csak eredetiben, hanem másolatban is benyújthatóak a különböző igazolások, azáltal, hogy a kiállított igazolás nem tartalmazza az adott közbeszerzési eljárás pontos megnevezését, az igazolás – az adott érvényességi időn belül – több közbeszerzési eljárásban is felhasználhatóvá válik.

A többszöri felhasználás lehetőségének Kbt.-ben történő kimondását az teszi szükségessé, hogy a hatóság által kiállított igazolás a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) értelmében hatósági bizonyítványnak minősül. A Ket. szabályai alapján ugyanakkor a hatósági bizonyítvány főszabályként csak egy eljárásban használható fel, mivel abban fel kell tüntetni, hogy a hatósági bizonyítványt kinek, milyen célból és mely szerv eljárásában történő felhasználásra állították ki. A Ket. 83. §-ának (3) bekezdése azonban lehetőséget biztosít arra, hogy jogszabály e szabálytól eltérően rendelkezzen. Ezzel a lehetőséggel élve a Kbt.-ben rögzítésre kerül, hogy az igazoláson csak azt kell feltüntetni, hogy közbeszerzési eljárásban való felhasználás céljából állították ki, melynek eredményeképpen a kiállított igazolás több közbeszerzési eljárásban is felhasználható. Mindez nem pusztán az ajánlattevők terheit csökkenti, hanem tehermentesíti magát a hatóságot is, mivel egy-egy ajánlattevő vonatkozásában nem kell minden egyes közbeszerzési eljáráshoz kiállítania a szükséges igazolást.

A Javaslat tehát az ajánlattevők adminisztratív terheinek csökkentése érdekében megteremteni annak a lehetőségét, hogy több közbeszerzési eljárásban is felhasználható legyen az egyes kizáró okokkal kapcsolatos tényeket, adatokat nyilvántartó hatóság által kiállított igazolás, ezzel pedig egyben tehermentesíti az igazolást kiállító hatóságot is.

A 2–3. §-okhoz

A Javaslát e §-ai a Kbt. 96. §-ának (1) bekezdésében, valamint 118. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket módosítják, előírva, hogy az eredményhirdetésen jelen nem lévő ajánlattevőknek az eredményhirdetést követően, de még az eredményhirdetés napján, telefaxon vagy elektronikus úton kell megküldeni az írásbeli összegezést. A javasolt szabályozás ugyanakkor figyelemmel van arra is, hogy esetleg az ajánlattevő nem rendelkezik e-mail vagy telefax elérhetőséggel, vagy rendelkezik ugyan, de nem adta meg az ajánlatkérőnek elérhetőségi címét, és így részére az előírt módon nem is küldhető meg az írásbeli összegezés. Ebben az esetben részére az írásbeli összegezést az eredményhirdetés napján postai úton kell feladni.

A Kbt. hatályos szabályozása e kérdésben a következő. A Kbt. 94. §-ának (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő köteles a közbeszerzési eljárás eredményét – az eljárást megindító felhívásban meghatározott időpontban – nyilvánosan kihirdetni. A nyilvános eredményhirdetésen az ajánlatkérőnek nem csak azt kell bejelentenie, hogy a közbeszerzési eljárás eredményes volt-e vagy sem, illetve eredményes eljárás esetén ki a nyertes ajánlattevő, hanem ennél sokkal több információ átadására kötelezett. A Kbt. 96. §-ának (1) bekezdése szerint az ajánlatkérő az eljárásról készített írásbeli összegezést köteles felolvasni az eredményhirdetésen.

A közbeszerzési törvény e szabályokkal azt akarja biztosítani, hogy nyilvános és átlátható legyen a közbeszerzési eljárások eredményének a kihirdetése, és ezáltal magának a közbeszerzési eljárásnak a nyilvánossága, átláthatósága is érvényesíthető legyen. A Kbt. alapján értelemszerűen valamennyi ajánlattevőnek lehetősége van arra, hogy részt vegyen ezen az eljárási cselekményen, amelynek időpontját az ajánlatkérő – a Kbt. 94. §-ának (1) bekezdésével összhangban – már a közbeszerzési eljárás megindításakor, vagyis az ajánlati felhívásban köteles megadni, így az ajánlattevők megfelelő időben és már előre értesülhetnek az eredményhirdetés időpontjáról.

A Kbt. nem írja elő, hogy a nyilvános eredményhirdetésen valamennyi ajánlattevő köteles megjelenni, és azt, hogy az eredményhirdetés csak akkor kerülhet megtartásra, amennyiben azon valamennyi ajánlattevő megjelent. Felesleges adminisztratív teher lenne egy ilyen előírás, továbbá e kötelezettséggel egyes rosszhiszemű ajánlattevők vissza is élhetnének, megakadályozhatnák, hogy sor kerülhessen az eredményhirdetésre, és végső soron a szerződéskötésre. Másik oldalról viszont maguknak az ajánlattevőknek is érdekében áll, hogy amennyiben ajánlatot nyújtanak be egy közbeszerzési eljárásban, akkor részt vegyenek a nyilvános eredményhirdetésen. Amennyiben pedig valamely ajánlattevő személyes megjelenése akadályokba ütközne (így például egy külföldi cég esetében), a Kbt. nem tiltja azt, hogy az ajánlattevő helyett megbízott képviselője legyen jelen.

Az eredményhirdetésen meg nem jelenő ajánlattevők gyors értesítése érdekében a Kbt. előírja, hogy az írásbeli összegezést az eredményhirdetést követően haladéktalanul, de legkésőbb két munkanapon belül meg kell küldeni [Kbt. 96. § (1) bekezdése]. Bár a Kbt. nem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, hogy az összegezést rövid úton kell megküldeni, de a gyakorlati tapasztalatok alapján az ajánlatkérők a gyakorlatban az esetek nagy részében faxon is továbbítják a dokumentumot.

Összegzésként megállapítható, hogy a hatályos szabályozás alapján minden ajánlattevő értesül az eljárás eredményéről, illetve eredménytelenségéről, továbbá tájékoztatást kap mind a nyertes ajánlattevő személyéről és a nyertes ajánlat legfontosabb ismérveiről, mind pedig saját ajánlata esetleges érvénytelenné nyilvánításának okairól. Egyrészt a Kbt. 93. §-ának (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő köteles az ajánlattevőt írásban tájékoztatni kizárásáról, a szerződés teljesítésére való alkalmatlanságának megállapításáról, ajánlatának bármely egyéb (a Kbt.-ben szabályozott) okból történt érvénytelenné nyilvánításáról, valamint ezek indokáról, az erről hozott döntést követő öt napon belül. Másrészt, az eredményhirdetésen, ahol minden ajánlattevő részt vehet, nyilvánosan is kihirdetésre kerül az eljárás eredménye, és felolvasásra kerül az írásbeli összegezés is. Amennyiben azonban valamely ajánlattevő nem tud jelen lenni, akkor részére az ajánlatkérő köteles megküldeni az írásbeli összegezést.

Az Európai Bizottság a 2005/4486. számú kötelezettségsszegési eljárásban 2006. április 10-én hivatalos felszólítást küldött a Magyar Köztársaság Kormányának. A Bizottság a hivatalos felszólításban kifogásolja a hazai közbeszerzési szabályozásnak a közbeszerzési eljárás eredményéről szóló összegezésre vonatkozó rendelkezéseit. A kifogás lényege, hogy a Kbt. 96. §-ának (1) bekezdése nem írja elő azt, miszerint a nyilvános eredményhirdetést követően a jelen nem lévő ajánlattevők részére az eredményről, illetve az ajánlatok elbírálásáról szóló – a 93. § (2) bekezdése szerinti – írásbeli összegezést faxon, vagy e-mail-en kell megküldeni (nem elegendő tehát pl. postai úton továbbítani).

Az Európai Bizottság álláspontja szerint azzal, hogy Kbt. 99. §-ának hatályos (2) bekezdésében előírt határidő, amelynek az eredményhirdetés és szerződés megkötésének időpontja között kell eltelnie nem kellően hosszú, továbbá azzal, hogy a Kbt. 93., 95., 96. §-ai nem írják elő az írásbeli összegezésnek az eredményhirdetésen jelen nem lévő ajánlattevő(k) részére történő mielőbbi – faxon, e-mail-en történő – megküldését, Magyarország nem tett eleget *a közbeszerzési szerződések odaitélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárást szabályozó 89/665/EGK irányelv 2. cikkében* foglaltaknak, amelynek értelmében a tagállamoknak biztosítaniuk kell az ajánlattevők részére – megkülönböztetésmentesen – a gyors és hatékony jogorvoslat lehetőségét. Az Európai Bizottság szerint a Kbt.-nek az a szabálya, miszerint a jelen nem lévő ajánlattevők a jelen lévő ajánlattevőkhöz képest később értesülnek az eljárás eredményéről, sérti az ajánlattevők esélyegyenlőségét.

Az Európai Bizottság tehát azért kifogásolta a rövid úton történő megküldés kötelezettségére vonatkozó előírás hiányát, mivel az összegezés postai úton történő megküldésével az eredményhirdetésen jelen nem lévő ajánlattevők lényegesen később értesülnek az eljárás eredményéről. Álláspontja szerint ez egyben azt is jelenti, hogy jelentősen lerövidül az a határidő, amely alatt jogorvoslati eljárást indíthatnak a megítélésük szerint jogsértő ajánlatkérői döntéssel szemben. Ez viszont az Európai Bizottság megítélése szerint egyben az eredményhirdetésen jelen nem lévő ajánlattevők hátrányos megkülönböztetését is eredményezi.

Ezen álláspontra való tekintettel vetődik fel a kérdés, hogy indokolt-e a jelenleg előírt határidőn változtatni. Amennyiben a törvény előírja az írásbeli összegezés rövid úton történő megküldésének kötelezettségét, de továbbra is fennmarad az eredményhirdetést követő két munkanapos határidő, akkor továbbra is fennáll az a helyzet, amely szerint az eredményhirdetésen jelen nem lévő ajánlattevők a jelen lévőkhöz képest később értesülnek az eljárás eredményéről. Figyelembe véve ugyanakkor azt is, hogy az ajánlatkérő kötelezettsége annak az írásbeli összegezésnek a megküldésére kötelezett, amely a nyilvános

eredményhirdetésen egyébként is ismertetésre kerül, vagyis az eredményhirdetés időpontjában az ajánlatkérő számára már rendelkezésre áll, így nem jelent számára többlet terhet, amennyiben a határidő tekintetében a módosítás az eredményhirdetés napján történő megküldés kötelezettségét írja elő.

Az Európai Bizottság által jelzett aggodalmak elosztatása, a minél gyorsabb információáramlás és a jogorvoslati rendszer gyakorlati alkalmazása hatékonyságának további javítása érdekében a Közbeszerzések Tanácsának Elnöke tájékoztatót tett közvé, amelyben azt javasolja az ajánlatkérőknek, hogy az eljárás eredményéről szóló összegezést – különösen azon közbeszerzési eljárásokban, amelyekben külföldi ajánlattevők is részt vesznek – faxon vagy e-mailben is juttassák el a résztvevőkhöz, lehetőleg még az eredményhirdetés napján. (A Közbeszerzések Tanácsa Elnökének tájékoztatója a közbeszerzési eljárásokban készített összegzések ajánlattevőknek való megküldéséről; Közbeszerzések Értesítő 2006. évi 63. szám, 2006. június 2.)

A Közbeszerzések Tanácsa Elnökének tájékoztatója mellett azonban indokoltnak tűnik, hogy törvényi szinten is kimondásra kerüljön az írásbeli összezésnek az eredményhirdetésen jelen nem lévő ajánlattevők részére rövid úton történő megküldésére vonatkozó kötelezettség.

Jóllehet az Európai Bizottság kifogása az egyszakaszos közbeszerzési eljárások eredményhirdetésére vonatkozott, ugyanez a probléma felmerül a kétszakaszos eljárások első szakaszának, vagyis a részvételi szakaszhoz az eredményhirdetésére vonatkozó rendelkezések tekintetében is. A Kbt. 118. §-ának (1) bekezdése alapján ugyanis a részvételi szakasz eredményhirdetését követően, az eredményhirdetésen jelen nem lévő részvételre jelentkezőknek a részvételi szakaszra vonatkozó írásbeli összegezést haladéktalanul, de legkésőbb két munkanapon belül kell megküldeni. A Javaslat ezért e rendelkezés tekintetében is elvégezi azt a korrekciót, amit az egyszakaszos eljárások eredményhirdetése tekintetében javasol. E korrekciót a Javaslat 3. §-a valósítja meg.

A 4. §-hoz

1. A Kbt.-nek az ellenszolgáltatás teljesítésével kapcsolatos hatályos szabályai

A Kbt. hatályos szabályai nem tartalmazzak rendelkezéseket arról, hogy miként kell az alvállalkozók követeléseit kielégíteni. A nyertes ajánlattevő (fővállalkozó) igényével kapcsolatban azonban rendelkezik a törvény, és ezek a szabályok kiindulópontként szolgálhatnak az alvállalkozókkal kapcsolatos szabályozás kialakításakor.

A Kbt. 305. §-a a szerződés szerű teljesítés esetére tartalmaz előírást, kötelezettséget állapítva meg az ellenszolgáltatás ajánlatkérő általi teljesítése tekintetében. A Kbt. 305. §-ának (1) bekezdése szerint az ajánlatkérőként szerződő fél köteles az ajánlattevőnek a szerződésben meghatározott módon és tartalommal való teljesítésétől számított legkésőbb harminc – az Európai Unióból származó forrásból támogatott közbeszerzésekre irányuló eljárások esetében hatvan – napon belül az ellenszolgáltatást teljesíteni, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik, vagy a felek az ellenszolgáltatás halasztott, illetőleg részletekben történő teljesítésében állapodtak meg.

2. A változtatás iránya

Amint az a fentiekben bemutatásra került, az alvállalkozókat a nyertes ajánlattevőként szerződő féllel szemben nem illetik meg azok a jogok, mint amelyek a nyertes ajánlattevőt az ajánlatkérőként szerződő féllel szemben megilletik. Erre tekintettel a Javaslat a vállalkozói körbetartozás mérséklésének eszközét a Kbt. 305. §-ában foglalt jogok alvállalkozókra történő kiterjesztésében látja, és abból indul ki, hogy a Kbt. alapján lefolytatott és megkötött szerződések teljesítésében résztvevő alvállalkozók jogi pozíciójának erősítése nagy valószínűséggel javítani fogja az ún. nyertes ajánlattevő (fővállalkozó) fizetési fegyelmét.

Elvi jelentőségű az a kérdés, hogy az alvállalkozónak az ajánlatkérővel szemben kell-e jogokat biztosítani, vagy a nyertes ajánlattevővel (fővállalkozóval) szembeni pozícióját szükséges-e erősíteni. Tekintettel arra, hogy az alvállalkozó a fővállalkozóval áll kötelmi viszonyban, az ajánlatkérővel szemben sem jogai, sem kötelezettségei nincsenek, nem tűnik ésszerűnek, hogy az alvállalkozó közvetlenül az ajánlatkérőhöz fordulhasson követelésével. A Javaslat ezért úgy foglal állást, hogy az alvállalkozónak a nyertes ajánlattevő (fővállalkozó) felé fennálló szerződési pozíciója kerüljön megerősítésre. A szerződés teljesítésében esetleg közreműködő egyéb teljesítési segéd szintén azzal a személlyel (szervezettel) szemben szerez többletjogosítványokat, amellyel kötelmi viszonyban áll, vagyis az alvállalkozóval szemben (és nem például a nyertes ajánlattevővel, fővállalkozóval szemben).

3. Az érintett személyek (alvállalkozók, teljesítési segédek) köre

a) Alvállalkozók

Nincs olyan indok, amely alapján különbséget kellene tenni az alvállalkozók között a többletjogosítványok biztosítása céljából aszerint, hogy a közbeszerzés értékének mekkora hányadát elérő mértékben kerülnek bevonásra a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés teljesítésébe, ezért a Javaslat arra irányul, hogy a könnyítés ne csak a közbeszerzés értékének tíz százalékát meghaladó mértékben igénybe vett alvállalkozókra terjedjen ki, hanem valamennyi alvállalkozóra.

b) Teljesítési segédek

A Kbt. 2005 nyarán történő módosítása [lásd: 2005. évi LXXVI. törvény 5. §-ának (9) bekezdését] bevezette a Kbt. fogalomrendszerébe a teljesítési segéd fogalmát. E fogalom arra a személyre, szervezetre vonatkozik, akit, amelyet az alvállalkozó von be a teljesítésbe (saját, a nyertes ajánlattevő felé, a nyertes ajánlattevő által a közbeszerzési eljárás alapján kötött szerződéshez kapcsolódó teljesítésének elősegítése érdekében).

Amennyiben a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződést nem kizárólag a nyertes ajánlattevőként szerződő fél teljesíti, hanem a Kbt. szabályaival összhangban a teljesítésbe alvállalkozót von be, és az alvállalkozó – ugyancsak a Kbt. keretei között – esetleg teljesítési segédet is igénybe vesz, akkor indokolt, hogy a jogi szabályozás se csak a láncolat egyik tagját részesítse a helyzetét erősítő jogosítványokkal, hanem a láncolat többi tagját is.

4. Az ellenszolgáltatás teljesítésének határideje

A Kbt. 305. §-ának fentiekben idézett szabálya szerint az ajánlatkérőnek 30 – az Európai Unióból származó forrásból támogatott közbeszerzésekre irányuló eljárások esetében

60 – napon belül kell az ellenszolgáltatást teljesíteni, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik, vagy a felek az ellenszolgáltatás halasztott, illetőleg részletekben történő teljesítésében állapodtak meg. Tekintettel arra, hogy a nagy, tőkeerős vállalatokkal szemben a kis- és középvállalkozások kiszolgáltatott helyzetben vannak, és így az előbbieket a fizetési határidőt tekintve nem ritkán akár 180 napos határidőt is „ráerőltetnek” a kis- és középvállalkozásokra, mint szerződéses partnereikre, a teljesítési határidő törvényben való rögzítése az alvállalkozói pozícióban megjelenő kisebb vállalkozások helyzetét erősítheti.

Az előterjesztés alapelve az, hogy a fővállalkozó és az alvállalkozó továbbra is a szerződési szabadság elve alapján határozhatja meg az ellenszolgáltatás teljesítésének határidejét, ám ha a fővállalkozó és az alvállalkozó is szerződésszerűen teljesített, és az ajánlatkérő teljesítési határideje lejárt, nincs alapja annak, hogy a pénzt a fővállalkozó az alvállalkozóktól visszatartsa.

A tervezet szerint ennek alapján a fővállalkozó köteles az alvállalkozónak a vele fennálló szerződésben meghatározott módon és tartalommal való teljesítésétől számítva a szerződésben meghatározott időpontban, de legkésőbb az ajánlatkérő teljesítési határideje után nyolc nappal az ellenszolgáltatást teljesíteni [a Kbt. 305. § új (3) bekezdése].

Ugyanilyen módon az alvállalkozó köteles a teljesítési segédnek a vele fennálló szerződésben meghatározott módon és tartalommal való teljesítésétől számítva a szerződésben meghatározott időpontban, de legkésőbb az ajánlatkérő teljesítési határideje után tizenhat nappal az ellenszolgáltatást teljesíteni [a Kbt. 305. § új (7) bekezdése].

A végső fizetési határidő tehát a következőképpen alakul: ha a fővállalkozó követelése megnyílt az ajánlatkérővel szemben, a fővállalkozó 8 napon belül köteles fizetni az alvállalkozónak, az alvállalkozó pedig további 8 napon belül a teljesítési segédnek.

A 8 napos (és nem azonnali) fizetési határidő meghatározására azért kerül sor, hogy a felek biztonságát még igazolt szerződésszerű teljesítés esetén is növelje, tegye lehetővé esetleg az átutalás körülményeiről való egyeztetést, az átutalással kapcsolatos technikai problémák kiküszöbölését. Abban az esetben, ha a fizetésre kötelezett likviditási gondokkal küszködik, a 8 napos határidő lehetőséget ad arra, hogy áthidaló megoldásokat keressen, a jogosulttal, illetve azokkal, akikkel szemben követelést érvényesíthet, tárgyaljon.

5. Az azonnali beszédési megbízás (inkasszó)

a) Általános szabályok

A Kbt. 305. §-ának (2) bekezdése szerint az ajánlatkérőként szerződő fél által igazolt szerződésszerű teljesítés esetén, az (1) bekezdés szerinti határidő eredménytelen elteltét követően az ajánlattevőként szerződő fél azonnali beszédési megbízást nyújthat be a 22. § (1) bekezdése szerinti ajánlatkérő bankszámlájára terhére.

A pénz- és elszámolásforgalom, valamint a pénzfeldolgozás szabályairól szóló 9/2001. (MK 147.) MNB rendelkezés 19. §-a alapján az azonnali beszédési megbízással a jogosult megbízza a bankszámláját vezető hitelintézetet, hogy bankszámlájára javára, a kötelezett bankszámlájára terhére meghatározott összeget szedjen be. Azonnali beszédési megbízás (inkasszó) akkor alkalmazható, ha azt törvény vagy kormányrendelet írja elő, vagy a kötelezett a bankhoz intézett felhatalmazó levélben engedi meg annak benyújtását.

Míg a nyertes ajánlattevő (fővállalkozó) jogosult az inkasszó benyújtására az ajánlatkérővel szemben, úgy az alvállalkozónak nincs ilyen joga a fővállalkozóval szemben. Ez méltánytalan helyzetet eredményez az alvállalkozó számára. A Javaslat ezért inkasszó jogot biztosít a szerződésszerűen teljesítő alvállalkozó javára, ha a fővállalkozó a „végső” fizetési határidőben – az ajánlatkérővel szembeni követelésének megnyílása után 8 nappal – nem teljesít [a Kbt. 305. § új (4) kezdése].

A fentiekben ismertetett okokból kifolyólag – az esetleges tartozási láncolat többi tagja helyzetének könnyítése érdekében – a Javaslat a teljesítési segédet is feljogosítja e lehetőséggel az alvállalkozóval szemben [a Kbt. 305. § új (8) bekezdése].

A Javaslat magánfelek között teszi kötelezővé az inkasszó alkalmazását, ami a piaci viszonyokban nem jellemző. Ugyanakkor a hatályos jogrendben léteznek más olyan jogszabályok, amelyek magánfelek között kötött szerződés tekintetében inkasszó biztosítási kötelezettséget írnak elő a fizetésre kötelezett terhére, amennyiben az az előírt teljesítési határidőt nem tartotta be. Így például az agrárpiaci rendtartásról szóló 2003. évi XVI. törvény 29. §-ának (3) bekezdése alapján a termelő, a feldolgozó, a viszonteladó és a forgalmazó egymás közötti szerződéseikben meghatározott termékek átruházásakor kötelesek a késedelmes teljesítés esetére az eladónak inkasszó jogot biztosítani.

Tekintettel arra, hogy a Kbt. 305. §-ának (2) bekezdése szerint az ajánlattevőknek csak a 22. § (1) bekezdése szerinti ún. klasszikus ajánlatkérőkkel szemben van inkasszó joga, az alvállalkozókat és a teljesítési segédeket is csak akkor illeti meg az inkasszó jog, ha az ajánlattevő a 22. § (1) bekezdése szerinti klasszikus ajánlatkérővel szerződött [a Kbt. 305. § új (10) bekezdése].

b) Részteljesítés

Kérdésként merülhet fel, hogyan alkalmazandóak az inkasszóra vonatkozó szabályok részteljesítés esetén, illetve, hogy az ún. „részszámla” inkasszálható-e? Abban a kérdésben, hogy mikor történik szerződésszerű teljesítés, a Ptk. rendelkezései, illetve a felek közötti szerződés rendelkezései irányadóak. Ha a Ptk. vagy a felek rendelkezése szerint a részteljesítés lehetséges, akkor magánjogi szempontból az adott rész tekintetében teljesítés történik, és a Kbt. vonatkozó rendelkezései is alkalmazandók. Megjegyzendő, hogy a vállalkozási szerződés alapján nyújtott szolgáltatás főszabály szerint nem osztható, így részteljesítésről csak a felek kifejezett rendelkezése esetén beszélhetünk. Fontos továbbá megjegyezni, hogy a „részszámla” nem polgári jogi fogalom, jelenthet előleg-számlát, vagy a szerződésszerű (rész-)teljesítés ellenértékének számláját is. A fentiek alapján a normaszöveg nem tér ki külön a részteljesítés kérdésére, e tekintetben a magánjog szabályait, illetve a felek közötti szerződés rendelkezéseit tekinti irányadónak.

c) Ha a kötelezett nem rendelkezik belföldi pénzforgalmi bankszámlával

Különös nehézséget okozhat az inkasszó érvényesítése akkor, ha a kötelezettnek nincs belföldi pénzforgalmi bankszámlája. Ebben az esetben az is kérdéses, tud-e egyáltalán az ilyen fővállalkozó inkasszó jogot engedni az alvállalkozónak. Ha az inkasszó jogot ugyanakkor csak a belföldi pénzforgalmi bankszámlával rendelkező nyertes ajánlattevőkkel (fővállalkozókkal) szemben írta elő a Kbt., felmerülhetne, hogy indirekt módon hátrányosabb helyzetet teremt a belföldi ajánlattevők számára, mint a külföldieknek. A Javaslat ezért azt is

előírja, hogy amennyiben az ajánlattevő nem rendelkezik belföldi pénzforgalmi számlával, akkor más módon (például visszavonhatatlan okmányos meghitelezéssel, bankgaranciával) köteles biztosítani, hogy az alvállalkozó igazolt szerződészerű teljesítés esetén a „végső” teljesítési határidő eredménytelen elteltét követően a teljesítés ellenértékéhez jut [a Kbt. 305. § új (5) bekezdése].

d) Az inkasszó érvényesítéséhez szükséges dokumentumok

A Javaslat meghatározza az inkasszó érvényesítéséhez szükséges dokumentumokat és azok tartalmát [a Kbt. 305. §-a új (12) bekezdése]. A szabályozás célja, hogy átlátható feltételeket szabjon a tartozási láncban részt vevők számára, valamint az, hogy a pénzügyi tartalmi mérlegelés nélkül tudjon dönteni a lehívás jogosságáról.

Tekintettel arra, hogy az inkasszó érvényesítésének lehetősége a fővállalkozó szerződészerű teljesítésétől számított 8, illetve 16 nap után áll be, szükséges, hogy az alvállalkozó, illetve a teljesítési segéd az inkasszó érvényesítésekor igazolni tudja, hogy mikortól kell ezt a határidőt számítani. A Javaslat ezért előírja, hogy az ajánlatkérő az alvállalkozó, illetve a teljesítési segéd kérésére az ajánlattevő szerződészerű teljesítése esetén igazolja, mikortól kell a határidőt számítani [a Kbt. 305. § új (11) bekezdése]. Az alvállalkozó, illetve a teljesítési segéd természetesen az ajánlattevő szerződészerű teljesítése előtt is „jelentkezhetsz” az ajánlatkérőnél a nyilatkozatért, a szabály csak azt írja elő, hogy a nyilatkozatot a szerződészerű teljesítéskor kell kiadni).

A (11) bekezdés szerinti nyilatkozaton túl a következő dokumentumok benyújtását írja elő a Javaslat:

- a kötelezett által a jogosult részére kiállított eredeti nyilatkozat, amely igazolja a szerződészerű teljesítést, és megjelöli, hogy a szerződészerű teljesítés milyen időpontban, milyen ellenérték tekintetében állt be (teljesítési nyilatkozat),
- a teljesítésről kiállított számla,
- a jogosult nyilatkozata arról, hogy a teljesítés ellenértékét nem kapta meg.

Tekintettel arra, hogy a hatályos Kbt. nem tartalmaz szabályozást arról, milyen dokumentumok szükségesek az ajánlatkérő ellen benyújtott [305. § (2) bekezdése szerinti] inkasszó érvényesítéséhez, a (12) bekezdés rendelkezései erre az inkasszóra is alkalmazandók, azzal az eltéréssel, hogy a (11) bekezdés szerinti nyilatkozatra nincs szükség, elegendő a teljesítési nyilatkozatban megadni, hogy az ellenszolgáltatás teljesítésének határideje mikor áll be.

A dokumentumokra vonatkozó fenti szabályok alkalmazandók akkor is, ha a kötelezett nem rendelkezik belföldi pénzforgalmi számlával, és más módon (például visszavonhatatlan okmányos meghitelezéssel, bankgaranciával) biztosítja, hogy az alvállalkozó a teljesítés ellenértékéhez juthasson [a Kbt. 305. § új (5) bekezdése].

e) Sikertelen inkasszók

Előfordulhat, hogy a fővállalkozó vagy az alvállalkozó az inkasszó érvényesítése ellenére sem jut a követelése ellenértékéhez, miközben a „láncban” utána következő személy vele szemben inkasszót érvényesít. Az ilyen helyzetek nem kerülhetők el teljesen. A Javaslat elsősorban a tartozási láncban hátrébb álló (valószínűleg kisebb) vállalkozásokat támogatja,

ami szükségszerűen ahhoz vezet, hogy előfordulhatnak esetek, amikor egy nagyobb vállalkozás hitelezői pozícióba kényszerül, de a nagyobb vállalkozások valószínűleg könnyebben viselik az ezzel kapcsolatos finanszírozási terheket, mint a kisebbek. Ezek a kockázatok azonban mérsékelhetők. Egyrészt a fővállalkozó az ajánlatkérővel szembeni követelését szükség esetén kedvező feltételekkel faktorálhatja (hiszen az jellemzően az állammal, vagy önkormányzattal szembeni elismert követelés lesz). Másrészt a Javaslat szerint meghatározott értékhatár felett akkreditív fogja biztosítani a követeléseket, és így a sikertelen lehívások elkerülhetők.

6. Az okmányos meghitelezés (akkreditív)

Az inkasszó alkalmazása mind a tartozási lánc tagjai számára, mind a pénzüintézetek számára kockázatot jelenthet. Előfordulhat, hogy a jogosult az inkasszó lehívása ellenére sem jut a pénzéhez, és nem zárható ki az inkasszóval való visszaélés sem.

A Javaslat szerint ezért külön jogszabályban meghatározott szerződési értékhatár felett nem alkalmazható az inkasszó, ugyanakkor az ajánlattevőként szerződő félnek az alvállalkozóval való szerződéskötéskor biztosítani kell, hogy az alvállalkozónak visszavonhatatlan okmányos meghitelezés (akkreditív) álljon rendelkezésére követelésének biztosítására [a Kbt. 305. § új (6) bekezdése].

A pénz- és elszámolásforgalom, valamint a pénzfeldolgozás szabályairól szóló 9/2001. (MK 147.) MNB rendelkezés 26. §-a értelmében az okmányos meghitelezéssel a hitelintézet (nyitó hitelintézet) – az alapügyletben kötelezett megbízása alapján – saját nevében arra vállal kötelezettséget, hogy ha a kedvezményezett meghatározott határidőn belül a meghatározott okmányokat hozzá benyújtja, akkor az okmányos meghitelezésben meghatározott összeget, az okmányok megfelelősége esetén, részére megfizeti.

A gyakorlatban ez például azt jelenti majd, hogy az ajánlattevő pénzüintézete meghatározott szerződési értékhatár felett vállalja, hogy az alvállalkozó által benyújtott dokumentumok (az ajánlattevő által kiállított teljesítési nyilatkozat) alapján a „végső” teljesítési határidő beálltakor fizetni fog az alvállalkozónak.

Az akkreditívre vonatkozó szabályok az alvállalkozó és teljesítési segéd viszonyában is alkalmazandóak [a Kbt. 305. § új (9) bekezdése]. Az akkreditív értékhatára nem a közbeszerzés értékét, hanem a fővállalkozó és az alvállalkozó (illetve az alvállalkozó és a teljesítési segéd) közötti szerződés teljesítésének ellenértékét jelenti.

A fővállalkozó (illetve a teljesítési segéddel való szerződéses viszonyára tekintettel az alvállalkozó) az értékhatár alatt is választhatja az akkreditívet, ha el akarja kerülni, hogy inkasszót nyújtsanak be ellene [a Kbt. 305. § új (6) bekezdése].

Az akkreditív előnyei:

- biztosan a jogosult rendelkezésére áll a pénz,
- a külföldiek számára könnyebben alkalmazható, a nemzetközi fizetési gyakorlatban elterjedt.

Az akkreditív hátrányai:

- valószínűleg több költséget jelent, mint az inkasszó,

— a költségek minden egyes szerződés esetén felmerülnek, akkor is, ha a kötelezett határidőn belül fizet.

Az akkreditív alkalmazásának értékhatárát ennek megfelelően úgy kell meghatározni, hogy az összes felmerülő költség minél alacsonyabb legyen, és arányban legyen azzal a kockázattal, amelyet a jelentős értékű inkasszók alkalmazása jelentett volna az akkreditív helyett.

A Javaslat a visszavonhatatlan akkreditív alkalmazását kívánja meg. Az akkreditív „ura” ugyanis a nemzetközi szokványok szerint az akkreditívet nyitó fél, tehát a biztosíték főszabály szerint visszavonható. Ez azonban a fővállalkozó-alvállalkozó, illetve az alvállalkozó-teljesítési segéd viszonylatában nem kívánatos, hiszen visszavonhatóság esetén nem volna biztosított, hogy a követelés ellenértéke szerződésszerű teljesítés esetén mindig az alvállalkozó, illetve a teljesítési segéd rendelkezésére fog állni.

A Javaslat az akkreditív esetén is megállapítja az érvényesítéshez szükséges dokumentumok pontos tartalmát. Ezek azonosak az inkasszó érvényesítéséhez szükséges dokumentumokkal [a Kbt. 305. § új (12) bekezdése].

Az 5. §-hoz

A § a Kbt. felhatalmazó rendelkezéseit javasolja kiegészíteni. A Kbt. 404. §-a (2) bekezdésének megállapítani javasolt új e) pontja felhatalmazza az igazságügyi és rendészeti minisztert, hogy rendeletben állapítsa meg azt a szerződési értékhatárt, amely felett az ajánlattevőként szerződő félnek az alvállalkozóval, illetve az alvállalkozónak a teljesítési segéddel való szerződéskötéskor biztosítania kell, hogy az alvállalkozónak, illetve a teljesítési segédnek okmányos meghitelezés (akkreditív) álljon rendelkezésére a teljesítése ellenértékének biztosítására.

Fontos, hogy az akkreditív értékhatára nem a közbeszerzés értékét, hanem a fővállalkozó és az alvállalkozó (illetve az alvállalkozó és a teljesítési segéd) közötti szerződés teljesítésének ellenértékét jelenti.

Az értékhatár külön rendeletben való megállapítására azért kerül sor, hogy a gyakorlati tapasztalatok alapján az értékhatárt szükség szerint, a törvény módosítása nélkül meg lehessen változtatni. Az értékhatárt meghatározásánál az az irányadó, hogy az összes felmerülő költség minél alacsonyabb legyen, és a költségek arányban legyenek azzal a kockázattal, amit a jelentős értékű inkasszók alkalmazása jelentene.

A 6. §-hoz

A § (1) bekezdése a Javaslat szerinti módosítások hatálybalépésére tesz javaslatot. A Javaslat a már megkötött szerződéses viszonyokba értelemszerűen nem kíván, illetve nem tud beavatkozni, a javasolt módosítások a jövőben keletkező esetleges problémákra, vagyis a módosítás hatálybalépése után lefolytatott közbeszerzési eljárások alapján megkötött szerződések teljesítése során fellépő fizetési nehézségekre próbálnak megoldást nyújtani.